

nejplodnější profesori by měli být co nejvíce odpoutáni od učební povinnosti. Staví se proti profesorům celého zeměpisu, avšak uvážíme-li, že regionální zeměpisec by měl napřed projít několika, ne-li všemi obory zeměpisu, pak má plné právo být profesorem celého zeměpisu.

Ve statích o zeměpise na středních a národních školách uvedl autor mnoho podnětných návrhů. Je jen škoda, že ve svém spise nepojednal současně o kladech našeho zeměpisu, neboť je nám třeba v současné době po všech stránkách více národního sebevědomí. Doufáme, že tak autor učiní jinde.

J. Hranička.

FERDINAND KRATINA, docent psychologie na Masarykově universitě, zemřel v Brně 14. prosince 1944 srdeční mrtvicí. Přes značné utrpení, jež mu po dva roky působila jeho těžká choroba, dovedl si zachovati do posledního okamžiku neumdlévající pracovní sílu. Narodil se 7. května 1885 v Obřanech u Brna. Po gymnasiu v Brně studoval na Karlově univ. čtyři semestry přírodní vědy, načež se věnoval studiu moderní filologie. Poslouchal také přednášky na universitě v Paříži, v Mnichově a v psychologickém ústavě prof. Kruegera v Lipsku. Působil na středních školách v Kroměříži, v Trenčíně, v Telči, v Olomouci a od r. 1933 v Brně-Židenicích, r. 1941 byl dán do trvalé výslužby. Habilitoval se 25. října 1933 na Masarykově universitě v Brně pro obor psychologie. Základním theoretickým otázkám v psychologii věnoval svou pozornost úvahou „K dnešnímu zápasu o psychologické principy“ (Česká mysl, 1930). Pod vlivem myšlenek zakladatele eidetické školy E. R. Jaensché zabýval se experimentálním zkoumáním eidetické vlohy a výsledky studia uložil v práci „**Eidetická vložka u mládeže**“ (1930). Všiml si horlivě vývoje soudobé psychologie a proti starší psychologii elementové, reprezentované u nás Krejčím, ukazoval pod vlivem nových směrů v psychologii na nová hlediska, přikloniv se k metodám psychologie celostní. Jestliže v experimentálně-psychologické publikaci, „**Stu-**

die z tvarové psychologie“ (1932) postavil nový směr psychologie tvarové jako reakci proti psychologii atomisticko-synthetisující, o tři léta později podává už systematický výklad celostní a tvarové psychologie a jejich hledisek ve spise „**Úvod do celostní a tvarové psychologie**“ (1935). Pedagogickou veřejnost informoval o dnešním stavu typologie knížkou „**Typ a typologie**“ (1942). Od typologického studia, které souvisí jednak s charakterologií, jednak s naukou o dědičnosti, hleděl se přiblížiti k vlastnímu jádru lidské osobnosti a tomuto problému věnoval stručně napsanou informativní brožuru „**Osobnost**“ (1944). Přispíval nejenom do odborných časopisů, nýbrž šířil zájem o psychologické poznání populárními články i v denních listech a měsíčních časopisech. Z francouzštiny přeložil Durkheimova „**Pravidla sociologické metody**“. Jos. Dvořáček.

BRUNO ZWICKER narodil se r. 1907 v Knínicích. Byl asistentem sociologického a pedagogického semináře při filosofické fakultě Masarykovy university v Brně, členem redakčního kruhu Sociologické revue a řádný člen Masarykovy sociologické společnosti. Přispíval četnými články do „**Ottova slovníku naučného**“, do „**Pedagogické encyklopedie**“, působil platně při vydávání časopisu „**Nové školy**“, referoval o českých pedagogických a sociologických pracích do amerických sociologických revuí a vydal studii „**K sociologii nezaměstnanosti**“. Vlastní jeho zájem nesl se k sociologickému výzkumu práce a dělnického prostředí. Jako profesor Jan Uher tak i tento mladý učenec, stálý účastník všeho snažení v pedagogickém semináři, ukončil předčasně svůj nadějný život v plynové komoře v Osvěčimi nedlouho před naším národním osvobozením.

Otokar Chlup.

Ze sokolských pracovníků brněnských, kteří zaplatili životem za svou oddanost myšlence Tyršově, zaslouží si v Naší vědě čestné zmínky i brněnský středoškolský profesor a poději zemský